

fiskeri- og havbruksnæringsens landsforening

FHL havbruk

Postboks 1214 Pirsenteret, 7462 Trondheim
Telefon 73 87 09 50 – Telefaks 73 87 09 55
www.fhl.no – fhlahavbruk@nho.no

**Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.
0030 Oslo**

4. desember 2003
713/kah

HØRING – NOU 2003:14 – BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN

Vi viser til NOU 2003:14 "Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven, samt kontakt med deres Asle Moltumyr den 03. desember.

FHL havbruk vil gi honnør til det arbeid som er utført i Planlovutvalget. Vi vil minne på at en i flere sammenhenger har etterlyst en stortingsmelding om kystsoner, næring og forvaltning/planlegging, med andre ord en melding som tar for seg hele kystsonen og interessene som knyttes til kystsonen. En slik stortingsmelding burde se på helheten i forvaltningen av kystsonen i et lengre perspektiv og gi retningslinjer for bl.a. næringspolitikken framover. Planlovutvalgets arbeid vil også kunne være et godt innspill som del av en slik melding.

Planprosesser bør ha som mål å være konfliktdepende, og på best mulig måte bygge opp under de politiske mål som er gitt når det gjelder mulighet for næringsutvikling i kystsonen. I slike prosesser er det av stor viktighet at involverte parter blir tatt med. Som bl.a. påpekt i St meld nr 43 (1998-99) "Vern og bruk i kystsona" er aktiv involvering og medvirkning fra partene på et tidligst mulig tidspunkt av stor betydning.

I forhold til næringens operasjonelle muligheter vil vi påpeke behovet for å samordne planprosessene over kommune- og fylkesgrenser. Videre at planfaglig kompetanse er til rådighet på region/fylkeskommunalt nivå. Når det legges opp til en forenkling, samordning og effektivisering av planprosessene, så støttes dette. FHL havbruk er også positiv til at det foreslås et eget kapittel vedrørende kystsonerplanlegging, og at dette blir en egen planform. Det er en fare for at kapitlet om kystsonerplanlegging lider under at det legges føringer på dette i andre kapitler. Dette kan bidra til usikkerhet med hensyn til de marine næringers behov for forutsigbarhet og tilgang på arealer. En bør alvorlig vurdere å utarbeide nasjonale retningslinjer eller bestemmelser for hvordan planlegging i kystsonen skal foregå. (Dette gjelder spesielt i forhold til hensyns- og restriksjonssoner, og hvilke krav og føringer kommunene skal/bør stille i sine planer). Krav om egne bestemmelser eller retningslinjer for planlegging i sjø har også tidligere vært fremmet som forslag etter hva vi kan erindre.

I forhold til behovet for opprasjonalitet i næringen er det av betydning at planleggingen kan være fleksibel. Det er derfor viktig at planlovutvalget foreslår at "planleggingen ikke skal

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl industri og eksport fhl havbruk

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

være mer omfattende enn nødvendig". Fleksibel planlegging ved bruk av flerbruksområder med akvakultur, og bruk av uplanlagte områder er viktig i dette henseende. En formalisering av at næringens organisasjoner på lokalt/regionalt plan skal delta som part i de fylkeskommunale og kommunale planprosessene når det gjelder kystzoneplanlegging må overveies. Behovet for tidlig og god informasjon, mulighet for næringen å komme med innspill i en tidlig fase og derved muligheter for reell innflytelse må igjen understrekes.

I forhold til havbruksnæringen vil vi anta at grenser for konsekvensutredning vil måtte forandres ved innføring av et nytt avgrensningssystem. Nåværende avgrensning i kubikkmeter er foreslått erstattet av noe annet. Forslag er på høring, og av de avgrensingsforslagene som er diskutert er areal, biomasse eller forbruk av fôr i form av energi. Avgjørelse om framtidig avgrensningssystem er enda ikke tatt. Når det står at framtidige konsekvensutredninger bl.a. skal omfatte planer med vesentlige virkninger for "miljø, naturressurser og samfunn" så må dette også omfatte statlige arealplaner og verneplaner.

FHL havbruk vil presisere at næringen har behov for driftsbygninger og innretninger på land og at dette må det tas hensyn til i planleggingen. Vi ser med tilfredshet på at havbruk er tatt med i ordlyden i § 1-13, men merker oss at prinsippet her er speilvendt i forhold til gjeldende lov. Opprettholdelse av unntaket mot forbud for visse definerte næringer bør overveies.

I § 3-1 er det foreslått at Staten skal stille til rådighet kartdata for alle kommuner. Samtidig foreslås det at det også skal kunne stilles krav om kart ved søknad om konsesjoner og tiltak. I denne forbindelse må det understrekes at i kommentarene bør det innarbeides at relevant kartmateriale også må stilles fritt til disposisjon for organisasjoner og næringsliv.

Når det gjelder interkommunalt samarbeid, vil vi understreke at for næringsutvikling og kostnadseffektiv utnyttelse av areal i kystsonen, er dette viktig. Vi tar det for gitt at også involvering fra næringen og informasjon til næringen skal skje på et tidligst mulig tidspunkt. Samarbeidsstyret burde i relevante tilfeller bli utvidet med næringsdeltakelse. Vi tar det også for gitt at det stilles samme klare krav til rullering av interkommunale planer, som for kommunale planer.

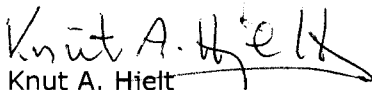
Det er foreslått at det i arealdelen kan opprettes hensyns- og restriksjonssoner, og at dette omfatter bl.a. soner for nærmere angitt bruk eller vern. Ut i fra hvordan dette utformes kan slike hensyns- og restriksjonssoner kunne bli en viktig begrensende faktor for hvor en kan etablere anlegg for havbruksvirksomhet. Det synes som om slike soner vil kunne bli satt i forhold til mange kriterier, bl.a. vernede områder, viltområder, områder med viktig biologisk mangfold, farleder, fiskefelt m.m. Omfang og avgrensning av disse sonene vil sannsynligvis avhenge av den enkelte kommunes prioriteringer og forhold til havbruksnæringen, og bidra til å gjøre arealforvaltningen mindre forutsigbar. Næringen vil presisere at vern av sjøarealer ikke utelukker bruk. Derfor må eventuelle prosesser med sikte på områdevern ta nødvendig hensyn til næringens behov for sjøarealer, av pågående aktivitet i området og at næringen har mulighet til aktiv deltakelse ved eventuell fastsettelse av slike områder.

I forbindelse med tillatelser til havbruksvirksomhet vil det bli satt krav i forhold til særlovgivning etter en omfattende høringsrunde. En må unngå at kommunene stiller doble krav om bl.a. oppfølging av miljøkvalitet i sjøområdene. Reguleringen av næringen vil måtte i hovedsak skje med forankring i næringslovgivningen. Et nytt system for regulering av havbruksvirksomheten er det siste vi trenger.

Når det gjelder bestemmelser i områdeplan så vil vi gjenta at krav til utforming og estetikk, miljøkvalitet, tekniske løsninger, utstyrsrestriksjoner m.m. må fortsatt skje i forhold til behandlingen av tillatelsen/konsesjonen. Dette gjelder også hvilken art(er) som skal oppdrettes på angjeldende lokalitet, utstyrsrestriksjoner vil også måtte settes i forbindelse med konsesjonsbehandlingen, og da i tråd med retningslinjer gitt gjennom regelverket om sertifisering av utstyr.

Ved implementering av vanndirektivet må det legges vekt på at næringen blir løpende informert og kan delta i prosessene. Vi forutsetter at plan- og bygningslovens bestemmelser for medvirkning og høring vil gjelde. Det samme forutsetter vi i forhold til forvaltningslovens regler for saksbehandling og offentlighet. Selve praktiseringen av rammedirektivet må tilpasses gjeldende / kommende reguleringsregimer etter oppdrettsloven.

Vennlig hilsen
FHL havbruk

Knut A. Hjeltnes
administrativ nestleder

Kopi: Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet